

Nihol (Ertak)

Bahorda tugʻilganim uchun bu faslni yaxshi koʻraman. Chunki boʻyimga boʻy, kuchingga kuch qoʻshiladi. Oʻtgan bahorda boʻyim juda kichkina edi, bu yil ancha oʻsib, biroz toʻlishdim. Barglarim ham siyrak edi, zichlashib, koʻpayib qolibdi. Atrofimda mendan boshqa yosh nihol yoʻq, hammasining boʻyi choʻzilib, katta daraxt boʻlibdi. Oʻn qadamcha narida bir keksa daraxt bor, uni oʻtgan yili ham koʻrgandim. Avvaliga gapirishga uyaldim, lekin u bilan suhbatlashgim kelaverdi.

— Assalomu alaykum, Daraxt bobo.

Eshitmadi shekilli yoki uxlayotganmikan? Yana salom bergandim, xayriyat eshitdi.

— Vaalaykum assalom. Iya, axir sen kichkina eding-ku, ulgʻayib qolibsan. Boʻying ham ancha choʻzilibdi. Yoningdagi daraxtlarning barchasi senga oʻxshab koʻz oldimda katta boʻlishyapti.

— Daraxt bobo, nega tanangizning yarmi qorayib ketgan?

Daraxt bobo chuqur uh tortib, xoʻrsindi. Shunda bergan savolim unga ogʻir botganini tushundim.

— Bir paytlar men ham gullab-yashnab, savlat toʻkib turardim. Faqat yolgʻiz edim. Keyinchalik atrofimda yosh nihollar unib chiqib, koʻpayib qoldik. Hozir esa keksaydim. Uzoq yillar davomida odamlarni yozda issiqdan, qishda yomgʻir va qordan pana qildim. Qushlar bagʻrimda in qurib, polaponlarini uchirdilar. Yashnab turgan kunlarimning birida momoqaldiroq chaqdi va yashin urib, tanamning yarmini kuydirib yubordi. Sen soʻragan qora rang mana shuning asorati. Tanamning hunday boʻlsa-da, kuymay qolgan novda barglarimdan umidim katta. Hali odamlarga issiqda, qor, yomgʻirli kunlarda soyabon boʻlishni, bagʻrimda qushlarni yana shoʻx-shodon sayrashini juda xohlayman.

— Men sizga qoyil qoldim. Dunyoda sizga oʻxshagan Daraxt bobolar yana bormikan?

— Albatta bor-da. Ularning yonida ham sendek qiziquvchan, sersavol nihollar unib oʻsyapti.

Shu payt sha-a-rr etib yomgʻir yogʻib qoldi. Yomgʻir tomchilari barglarimni biram qitiqladiki, qiqirlab kulib yubordim.

— Qarang Daraxt bobo, yomgʻir yogʻyapti, men bunday shiddatli yomgʻirni birinchi koʻrishim, — dedim quvonchim ichimga sigʻmay.

— Bu Ona tabiatning bizga bergan inʼomi. Agar yomgʻir boʻlmasa umuman yashay olmaymiz. Ilk bor uni koʻrganimda, men ham senga oʻxshab hayratlanganman. Hali bunday yomgʻirlami juda koʻp koʻra uning tomchilaridan bahramand boʻlasan.

— Ka-at-ta daraxt boʻlsam yonimdagi nihollarga Siz haqingizda albatta aytib beraman.

Shunday qilib, keksa Daraxt bobo bilan doʻstlashib oldik. Men har kuni undan bilmaganlarim haqida soʻraydigan, u esa erinmasdan javob beradigan boʻldi.

Shahnoza Karimova
“Gulxan” jurnalidan 2013-yil 2-soni